

איזבל

וְאֵת אִיזָבֵל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים בְּחֶלֶק יִזְרְעָאֵל וְאִין קָבֵר...
וַיֵּלְכוּ לְקַבְּרָהּ וְלֹא מָצְאוּ בָּהּ כִּי אִם הַגְּלָגֶלֶת וְהַרְגָּלִים וְכַפּוֹת הַיָּדַיִם:

מלכים ב, פרק ט, 10,35.

גמילות חסדים
אנו למדים מאיזבל,
כי ביתה היה סמוך לשוק,

וכל מת שהיה עובר בשוק,
היתה יוצאה מתוך ביתה,
ומכה בכפיה,
ומקוננת בפיה,
ומהלכת עשרה צעדות,

וכל חתן שהיה עובר בשוק,
היתה יוצאה מפתח ביתה,
ומסלסלת בכפי ידיה,
ומהלכת עשרה צעדות,

ונתנבא עליה אליהו זכור לטוב:
הכלבים יאכלו את איזבל
בחלק יזרעאל.

והאברים, שגמלו חסד,
לא שלטו בהם הכלבים,
וניתנו לקבורה.

ילקוט שמעוני, מלכים ב, רמז רלב.